

בנו של המיליונר

(המשך מעמוד 25)

לישראל היתה זכות — זכות השמורה לכל מדינה — לפעול נגד תוקפנות זאת.
במקום אחר באיתו מאמר — שהיה יכול להיות גם פרייטמן של אורי דן — מביע רובינשטיין את התפעלותו מהצד הצבאי ואף (וזה ציטוט מדויק) שולח ברכות ליוזמיו ולמתכנניו.

רשימה צדקנית

מאמר זה לא היה התפרצות ריגית בשעת משבר. כאותה תקופה התרוצץ רובינשטיין כשבפיו הרעיון לערוך תצוגת נשק מחבלים ש.איים על ישראל (היום אין חילוקי דעות שהרעיון, שנשק זה איים על צה"ל, הוא יותר מגוחך). ב-5 ביולי 82 כתב בהארץ שיש להילחם, מכיוון שאסור להפקיר את הגליל לטרו אש"ף על רוצחיו, אנסיו וכווייו.

בסוף יולי 1982 פירסם רשימה צדקנית ביומון האמריקאי היוקרתי וושינגטון פוסט. ובו הביע את הרעיון שתדמיתה של ישראל בפרשת לבנון סובלת רווקא מהעוכרה, שהיא מאפשרת לציוותיטלוויזיה זרים לסקר את המלחמה. כלומר, ישראל איננה תוקפנית כפרשה זאת, אלא קורבן לדמוקרטיה הנהוגה בה.

כאותה התקופה פירסם בהארץ מאמר לגלגני במיוחד על מאמצי מחנה השלום להדבר עם אש"ף בשם "חברים מספרים על יאסר" ובו שפך ארס רב על הפגישות שקיימו מתי פלד ואורי אבנרי עם עראפת. הוא תמיד מקפיד על השימוש במונחים כגניס-טיים כמו "כנופיות אש"ף" ועל סיי-מטריה בין קיצוניים משמאל ומימין". קשה לדרוש אחרת ממי שרואה במנחם בגין, אחרי דינאיסין ולבנון, "חלק מהמסורת הליברלית-הומאניסטית של אירופה". הוא כתב רשימה בעלת ציביון פרוורוויזיוניסטי במוסף הארץ מייד אחרי המהפך ב-1977. הגן כנוירורק טיימס על סיפוח ירושלים, הטיף נגד נסיגה מרמת-הגולן ושיבה את ההתקרמות הכלכלית כגדה (מאז הכיבוש).

קרנף בעייתי

אמנון רובינשטיין הוא איש מוכשר ומוצלח מבחינות רבות. הוא היה תלמיד מצויין, מרצה טוב למשפטים, פרשן רהוט בהארץ ובעיי-תונות חוק, בעל תואר ד"ר למישפטים מאוניברסיטת-לונדון, קציין-תותחנים, אחד המוחים אחרי מילחמת יום-הכי-פורים, אחד המעטים מאנשי ר"ש האומללה ששרדו בפוליטיקה.

אפילו ההגדרה שלו כ"קרנף" היא בעייתית. רובינשטיין איננו צבוע, כמובן של העמדת-פנים. הצדקנות שלו היא מהותית, ומשקפת תרבות שלמה כמדינת-ישראל, שמולה ניצ-בים, ברוב המיקרים, הברוטליות והגזענות הבוטה של הימין האנטי-דמוקרטי במהותו.

רבים ראו בו דברים שאין בו, כפי שעשו לאבא אבן, ואפילו לפרס. שכן רובינשטיין המנהיג משקף מישאלות-לב של אני שים טהורי-כוונות הרוצים את הסחורה — דמוקרטיה חילונית וכיבוד זכויות-האדם — מבלי לשלם את המחיר, שהוא שלום מלא הדרוש הירברות גם עם היריב.

פני רובינשטיין כפני השיכבה החברתית שהוא מייצג. אין לו, ולהם, הרבה סיכויים במאבק האמיתי נגד שרון ודויד לוי. כמו בחיימאר ניצבים השמרנים הבורגניים המהוגנים, ושרי-די הסוציאלי-דמוקרטיה, מול הימין הפופוליסטי-סיכויי ההצלחה שלהם די דומים. חיים ברעם

מלצרית שירי ב. אוסקר "אני עובדת בשביל הכיף".

בצל הכוכבים

לינדה היא נכדתו של סר איוק וולפסון, מיליונר האנגלי הוריה של לינדה מתגוררים בניו-יורק והיא למדה סרטים בבוסטון. באוסקר היא כרמנית ועורת לאחיה מייקל, אחד מבעלי המקום.

מתנגדים, וככלל, זאת רק עבודה זמנית! המעניינת מכולן היא לינדה שטרן.

את המלצריות הצעירות והיפות ביותר בתל-אביב פגשנו באוסקר (לשעבר תל-אביב הקטנה): את שירי, בת השש-עשרה וחצי, שזאת לה עבודתה הראשונה (אני עובדת בשביל הכיף!) ואת מיכל הניג, בת 17, תלמידת תיכון, הרואה כעבודה ששוע בלבר. ההורים יודעים, לא

מלצרית מיכל (משמאל) עם לקוחה. זאת עבודה זמנית!

כרמנית לינדה אחרי לימודי קולנוע באוניברסיטה